

Εισαγωγή στο Animation

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΧΛΑΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ: ΠΟΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, ΚΑΡΥΩΤΗ ΒΑΡΒΑΡΑ

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα.....	1
Εισαγωγή	3
Η Εξέλιξη του Animation στα Βιντεοπαιχνίδια	3
Τύποι Animation στα Βιντεοπαιχνίδια	4
Βασικές Αρχές Animation.....	6
Οι 12 Αρχές του Animation	6
Ανατομία Ενός Animated Χαρακτήρα	8
Ροή Εργασίας Animation στην Ανάπτυξη Βιντεοπαιχνιδιών	9
Εργαλεία για Animation	9
Προσεγγίσεις Animation	9
Μέθοδοι Ελέγχου Animation.....	10
Ελέγχοντας το Animation	10
Καρέ-Κλειδιά και Tweening.....	11
Παρεμβολή στο Animation	11
Γιατί Χρησιμοποιούμε Tweening και Καρέ-Κλειδιά;	11
Καρέ-Κλειδιά	12
Παρεμβολή Υψηλότερης Τάξης.....	12
Αρθρωτό Animation	13
+Skinning	Error! Bookmark not defined.
Σκελετοί και Ένδυση (Rigging)	13
Ένδυση (Skinning).....	15
Ανάμειξη Animation.....	17
Εκτέλεση Animation και Διαχείριση Χρόνου	18
Ανάμειξη Animation	18
Ανάμειξη Quaternion για Περιστροφές.....	19
Ιεραρχική Ανάμειξη	19
Διαδικασιακό Animation (Procedural Animation)	20
Τύποι Διαδικασιακού Animation.....	20

Σύλληψη Κίνησης (Motion Capture, MoCap)	21
Εφαρμογές και Χαρακτηριστικά	21
Τεχνικές	22
Animation Βασισμένο στη Φυσική	22
Ragdoll Φυσική.....	22
Μικρή και Γρήγορη Σύγκριση Τεχνικών Animation	23

Εισαγωγή στο Animation

Εισαγωγή

Παρακάτω θα δούμε μία πλήρη επισκόπηση των τεχνικών και εργαλείων του animation, εστιάζοντας στις εφαρμογές του στα βιντεοπαιχνίδια και τη σύγχρονη ψηφιακή ψυχαγωγία. Ξεκινώντας από τις βασικές αρχές, όπως το καρέ-κλειδί animation και το tweening, και φτάνοντας σε προηγμένες τεχνολογίες, όπως η σύλληψη κίνησης (motion capture), το animation βασισμένο στη φυσική και το διαδικασιακό animation, αναδεικνύεται η σύνδεση τέχνης και τεχνολογίας. Περιγράφεται η ιστορική εξέλιξη από τις παραδοσιακές τεχνικές pixel art στα 3D πολυγωνικά μοντέλα και τις ρεαλιστικές κινήσεις, με εργαλεία όπως το rigging, το skinning και οι μηχανές φυσικής. Παράλληλα, συγκρίνονται οι διάφορες μέθοδοι animation, και θα δούμε πλεονεκτήματα όπως ο ρεαλισμός και η προσαρμοστικότητα, καθώς και οι προκλήσεις τους, βλέποντας πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος του animation στη δημιουργία ζωντανών, καθηλωτικών κόσμων.

Η Εξέλιξη του Animation στα Βιντεοπαιχνίδια

Σε αυτό το σημείο, θα εισάγουμε τον όρο "animation", ο οποίος αναφέρεται στη δημιουργία της ψευδαίσθησης της κίνησης μέσω της γρήγορης διαδοχής στατικών εικόνων που διαφέρουν ελαφρώς μεταξύ τους. Αυτή η τεχνική χρησιμοποιείται ευρέως στον κινηματογράφο, την τηλεόραση και τα βιντεοπαιχνίδια για την απόδοση κίνησης σε χαρακτήρες και σκηνές. Η ιστορία του animation ξεκινά από τις αρχές του 20ού αιώνα με παραδοσιακές μεθόδους, όπως το σχέδιο καρέ-καρέ (frame-to-frame), και εξελίσσεται με την εισαγωγή της ψηφιακής τεχνολογίας, που επιτρέπει πιο σύνθετες και ρεαλιστικές κινήσεις.

Η εξέλιξη του animation στα βιντεοπαιχνίδια ακολουθεί μια εντυπωσιακή πορεία. Στα πρώτα στάδια, χρησιμοποιήθηκε το pixel art και το sprite animation, όπως για παράδειγμα στο "Space Invaders" (1978), όπου οι χαρακτήρες και τα αντικείμενα αναπαριστώνται με απλά, στατικά γραφικά. Με την τεχνολογική πρόοδο, ήρθε η μετάβαση στο 3D animation με την εισαγωγή πολυγωνικών μοντέλων, όπως στο "Super Mario 64" (1996), που έφερε μια νέα διάσταση στις κινήσεις και τις εκφράσεις των χαρακτήρων. Στη σύγχρονη εποχή, η ανάπτυξη ρεαλιστικών animations και η χρήση της τεχνολογίας σύλληψης κίνησης (motion capture), όπως φαίνεται στο "The Last of Us Part II" (2020), έχουν καθιερώσει το animation ως βασικό εργαλείο για τη δημιουργία πειστικών και συναισθηματικών εμπειριών.

Τύποι Animation στα Βιντεοπαιχνίδια

Στο παρόν έγγραφο θα εστιάσουμε κυρίως σε animation των χαρακτήρων. Στα βιντεοπαιχνίδια, το animation κατηγοριοποιείται σε διάφορους τύπους, καθένας από τους οποίους έχει τις δικές του τεχνικές και εφαρμογές. Το 2d animation περιλαμβάνει τη σχεδίαση καρέ-καρέ (frame-by-frame) animation, μια τεχνική που απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή στη λεπτομέρεια για τη δημιουργία ομαλής και φυσικής κίνησης. Οι animators σχεδιάζουν κάθε καρέ ξεχωριστά, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην ακρίβεια της κίνησης και στη διαδοχή των εικόνων. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της τεχνικής είναι το "[Celeste](#)" (2018), ένα παιχνίδι που ξεχωρίζει για την οπτική του απλότητα και την ακριβή απόδοση της δράσης. Το "Celeste" χρησιμοποιεί pixel art αισθητική, όπου κάθε κίνηση του χαρακτήρα είναι προσεκτικά σχεδιασμένη για να προσφέρει απόκριση και ακρίβεια στο gameplay.

Το 3d animation, από την άλλη πλευρά, χρησιμοποιεί rigged μοντέλα και σκελετική δομή (skeletal animation) για την αναπαράσταση της κίνησης. Σε αυτή την τεχνική, τα τρισδιάστατα μοντέλα έχουν έναν εσωτερικό σκελετό (rig) με οστά και αρθρώσεις. Οι animators κινούν τον σκελετό, και το πλέγμα του μοντέλου ακολουθεί την κίνηση, δημιουργώντας μια ρεαλιστική απόδοση. Αυτή η μέθοδος επιτρέπει την επαναχρησιμοποίηση κινήσεων και τη δημιουργία πιο πολύπλοκων animations. Ένα παράδειγμα είναι η σειρά "[Assassin's Creed](#)", όπου το 3D

animation συνδυάζεται με ρεαλιστικές κινήσεις και εκφράσεις, δημιουργώντας χαρακτήρες που αλληλεπιδρούν δυναμικά με το περιβάλλον τους.

Μια σημαντική διαφοροποίηση στα βιντεοπαιχνίδια είναι η σύγκριση μεταξύ κινηματογραφικού animation και animation πραγματικού χρόνου. Οι pre-rendered σκηνές είναι κινηματογραφικές σκηνές που έχουν δημιουργηθεί εκ των προτέρων και αποθηκεύονται ως βίντεο. Αυτές οι σκηνές προσφέρουν υψηλής ποιότητας γραφικά και ελεγχόμενη αφήγηση, αλλά δεν είναι διαδραστικές. Χρησιμοποιούνται συχνά για σημαντικά σημεία της πλοκής, όπως εισαγωγές ή δραματικές σκηνές, όπου ο παίκτης δεν έχει έλεγχο.

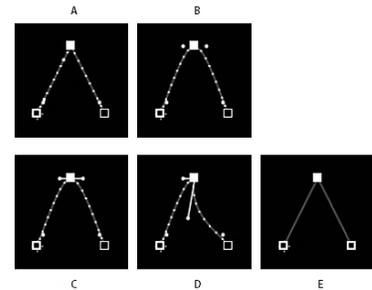
Αντίθετα, το animation πραγματικού χρόνου δημιουργείται από τη μηχανή του παιχνιδιού κατά τη διάρκεια της εκτέλεσής του. Αυτό επιτρέπει δυναμική αλληλεπίδραση με τον παίκτη, καθώς οι κινήσεις και οι αντιδράσεις των χαρακτήρων προσαρμόζονται στις ενέργειες του παίκτη και στο περιβάλλον του παιχνιδιού. Οι μηχανές παιχνιδιών, όπως η Unreal Engine και η Unity, χρησιμοποιούν τεχνικές animation πραγματικού χρόνου για να προσφέρουν ομαλή εμπειρία χωρίς να θυσιάζουν τη διαδραστικότητα. Αυτή η προσέγγιση είναι κρίσιμη για παιχνίδια που δίνουν έμφαση στην ελευθερία επιλογών, όπως τα RPGs και τα open-world παιχνίδια.

Οι παραπάνω τύποι animation και τεχνικές είναι απαραίτητοι για τη δημιουργία ζωντανών και πειστικών κόσμων, ενισχύοντας την εμπειρία του παίκτη και εμβαθύνοντας τη σύνδεσή του με το παιχνίδι. Ανάλογα με το στυλ και τις απαιτήσεις του παιχνιδιού, οι δημιουργοί επιλέγουν τον κατάλληλο τύπο animation για να επιτύχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Βασικές Αρχές Animation

Οι βασικές αρχές του animation περιλαμβάνουν τη χρήση καρτέκλειδων (keyframes) και παρεμβολής. Τα καρτέκλειδιά είναι οι κρίσιμες στιγμές στην κίνηση, όπου ορίζονται οι κύριες στάσεις ενός χαρακτήρα ή αντικειμένου. Η παρεμβολή χρησιμοποιείται για τη δημιουργία των ενδιάμεσων καρτέ, κάνοντας την κίνηση ομαλή. Αυτές οι τεχνικές αποτελούν τη βάση για κάθε μορφή animation.

Οι 12 Αρχές του Animation

Ας δούμε τις 12 αρχές του animation, οι οποίες καθορίστηκαν από τους animators της Disney και είναι θεμελιώδεις για τη δημιουργία πειστικών, φυσικών και εκφραστικών κινήσεων. Αυτές οι αρχές εφαρμόζονται σε κάθε τύπο animation, από το παραδοσιακό 2D μέχρι το σύγχρονο 3D. Στη συνέχεια, θα δούμε αναλυτικά την καθεμία. Προσέξτε ότι

έχουμε εισέλθει πια σε έναν χώρο όπου το καλλιτεχνικό στοιχείο είναι εξαιρετικά έντονο αν όχι κυρίαρχο.

1. Συμπίεση και Τέντωμα

Αυτή η αρχή είναι μεγάλης σημασίας για την απόδοση βάρους, ευκαμψίας και ζωτικότητας. Χρησιμοποιείται για να δείξει την ελαστικότητα ή την ακαμψία ενός αντικειμένου καθώς κινείται. Ένα παράδειγμα είναι ένα μπαλάκι που πηδά: καθώς χτυπά στο έδαφος, συμπιέζεται, και όταν αναπηδά, τεντώνεται (stretch). Αυτή η τεχνική εφαρμόζεται και σε χαρακτήρες, προσφέροντας ρεαλισμό και ζωντάνια στις κινήσεις τους.

2. Χρονισμός Κίνησης

Η χρονική διάρκεια μιας κίνησης καθορίζει την ταχύτητα και τη ροή της. Ένας αργός ρυθμός μπορεί να εκφράζει βάρος ή δισταγμό, ενώ ένας γρήγορος ρυθμός μεταφέρει ελαφρότητα ή ένταση. Το σωστό timing είναι κρίσιμο για τη δημιουργία μιας φυσικής κίνησης που να συντονίζεται με τη βαρύτητα, τη φυσική και την πρόθεση της σκηνής.

3. Προσμονή

Αυτή η αρχή χρησιμοποιείται για να προετοιμάσει τον θεατή για την επερχόμενη δράση. Πριν από μια σημαντική κίνηση, όπως το άλμα ενός χαρακτήρα, προηγείται μια μικρή αντίθετη

κίνηση, όπως το κάθισμα πριν από το πήδημα. Αυτή η προσμονή κάνει την κίνηση πιο πειστική και εύκολα κατανοητή.

4. Σκηνοθεσία

Αφορά τη σαφή παρουσίαση της δράσης ή της ιδέας, ώστε να είναι εύκολα κατανοητή από τον θεατή. Ο animator πρέπει να δώσει προσοχή στη σύνθεση, τον φωτισμό και τη γωνία λήψης, ώστε η κίνηση να είναι ευκρινής και να εξυπηρετεί την αφήγηση.

5. Συνέχεια και Επικάλυψη

Αυτή η αρχή εξασφαλίζει ότι οι κινήσεις φαίνονται φυσικές, καθώς διαφορετικά μέρη ενός σώματος ή αντικειμένου κινούνται με διαφορετικούς ρυθμούς. Για παράδειγμα, όταν ένας χαρακτήρας σταματά απότομα, τα μαλλιά ή τα ρούχα του συνεχίζουν να κινούνται για λίγο. Αυτός ο διαχωρισμός δημιουργεί ρεαλισμό και ενδιαφέρον.

6. Συνεχιζόμενη Κίνηση και Σχέδια Κλειδιά

Στη συνεχιζόμενη κίνηση οι καλλιτέχνες σχεδιάζουν πρώτα μία πόζα και έπειτα την επόμενη. Στην κίνηση με σχέδια-κλειδιά, οι καλλιτέχνες πρώτα σχεδιάζουν δύο πόζες (αρχική – τελική) και έπειτα τις υπόλοιπες.

7. Επιβράδυνση σε Αρχή και Τέλος Κίνησης

Η αρχή αυτή αφορά την ομαλή επιτάχυνση και επιβράδυνση στις κινήσεις. Ένα αντικείμενο δεν ξεκινά ή σταματά την κίνησή του απότομα, αλλά αυξάνει ή μειώνει σταδιακά την ταχύτητά του. Αυτή η λεπτομέρεια προσδίδει ρεαλισμό στις κινήσεις.

8. Τόξα Κίνησης

Οι κινήσεις που ακολουθούν τόξα είναι πιο φυσικές και ευχάριστες στο μάτι. Η χρήση καμπυλωτών τροχιών είναι ιδιαίτερα σημαντική για να αποφευχθούν άκαμπτες ή μηχανικές κινήσεις, ειδικά σε ανθρωποειδείς χαρακτήρες ή ζώα.

9. Δευτερεύουσα Δράση

Αυτή η αρχή προσθέτει βάθος και πολυπλοκότητα σε μια κίνηση, προσθέτοντας μικρές κινήσεις που υποστηρίζουν την κύρια δράση. Για παράδειγμα, ενώ ένας χαρακτήρας περπατά, οι εκφράσεις του προσώπου ή η κίνηση των χεριών του μπορεί να δίνουν περισσότερες πληροφορίες για τη διάθεσή του.

10. Υπερβολή

Η υπερβολή είναι μια καλλιτεχνική τεχνική που ενισχύει τη δραματικότητα, το χιούμορ ή τη συναισθηματική ένταση μιας σκηνής. Αντί να αναπαριστά την πραγματικότητα με ακρίβεια, η

υπερβολή βοηθά στη δημιουργία μεγαλύτερης επίδρασης, π.χ., υπερβολικά μεγάλες αντιδράσεις ή εκφράσεις.

11. Συμπαγές Σχέδιο

Αυτή η αρχή δίνει έμφαση στο να είναι οι χαρακτήρες καλά σχεδιασμένοι, με ισχυρή κατανόηση των τριών διαστάσεων, του φωτισμού και της προοπτικής. Ένα σωστά δομημένο σχέδιο εξασφαλίζει ότι ο χαρακτήρας διατηρεί τη συνοχή του ανεξάρτητα από την κίνηση.

12. Έλξη

Η έλξη αφορά τη δημιουργία χαρακτήρων και κινήσεων που είναι ελκυστικές και αξέχαστες. Ένας χαρακτήρας με μοναδικά χαρακτηριστικά ή μια κίνηση με ευχάριστη ροή κεντρίζουν την προσοχή του θεατή και διατηρούν το ενδιαφέρον του.

Ανατομία Ενός Animated Χαρακτήρα

Η δημιουργία ενός animated χαρακτήρα βασίζεται σε τρία βασικά στάδια που διασφαλίζουν την κίνηση, τη ρεαλιστικότητα και την απόδοσή του. Τα 3D μοντέλα αποτελούν τη βάση του χαρακτήρα. Το πλέγμα (mesh) και η τοπολογία του είναι σημαντικό να είναι καθαρά και οργανωμένα, ώστε να μπορούν να υποστηρίξουν τις παραμορφώσεις κατά την κίνηση. Το rigging

προσθέτει έναν σκελετό (rig) στον χαρακτήρα, με αρθρώσεις που συνδέονται μέσω ιεραρχιών οστών. Αυτές οι ιεραρχίες διευκολύνουν την κίνηση, ενώ οι ελεγκτές (controllers)

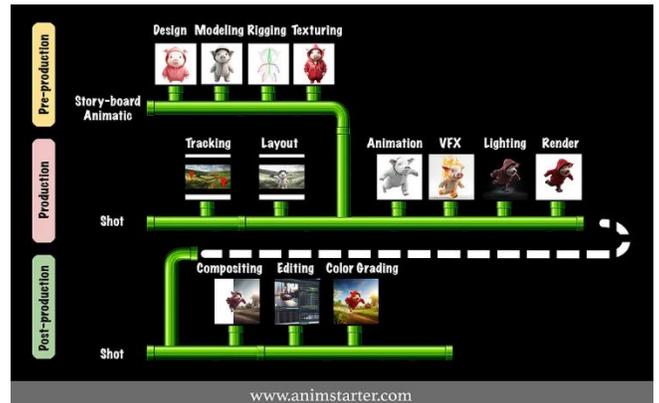

δίνουν τη δυνατότητα στους animators να διαχειρίζονται εύκολα τις κινήσεις. Τέλος, το skinning συνδέει το πλέγμα με τον σκελετό, καθορίζοντας πώς τα οστά επηρεάζουν τις παραμορφώσεις του πλέγματος. Ο χρωματισμός βάρους χρησιμοποιείται για να κατανείμει την επίδραση των οστών σε διαφορετικά μέρη του πλέγματος, εξασφαλίζοντας φυσικές αλλά και ομαλές κινήσεις.

Ροή Εργασίας Animation στην Ανάπτυξη Βιντεοπαιχνιδιών

Η ανάπτυξη animation σε βιντεοπαιχνίδια ακολουθεί μια δομημένη ροή εργασίας. Όλα ξεκινούν με το concept art και το storyboarding, όπου καθορίζονται οι βασικές ιδέες και η αισθητική κατεύθυνση του χαρακτήρα ή της σκηνής. Στη συνέχεια, γίνεται η μοντελοποίηση και η εφαρμογή υφών, που προσθέτουν εμφάνιση και λεπτομέρεια στο χαρακτήρα. Το rigging και το skinning προετοιμάζουν τον χαρακτήρα για animation, δημιουργώντας τον εσωτερικό σκελετό και συνδέοντάς τον με το πλέγμα. Ακολουθεί το στάδιο animating, όπου δίνεται ζωή στον χαρακτήρα μέσω κινήσεων. Τέλος, το animation ενσωματώνεται στη μηχανή παιχνιδιών, όπου γίνεται έλεγχος και επαναλήψεις για να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία και η φυσικότητα των κινήσεων.

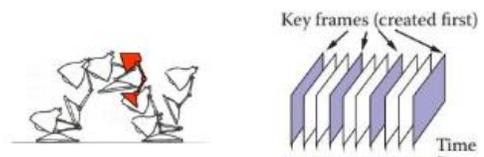
Εργαλεία για Animation

Οι animators χρησιμοποιούν εξειδικευμένα λογισμικά για τη δημιουργία και τη διαχείριση animation. Το [Blender](#) είναι μια δημοφιλής επιλογή, καθώς είναι δωρεάν και ανοικτού κώδικα, ενώ εργαλεία όπως το [Autodesk Maya](#), το MotionBuilder, και το 3ds Max προσφέρουν προηγμένες λειτουργίες για μοντελοποίηση και animation. Παράλληλα, οι μηχανές παιχνιδιών όπως η Unity, η Unreal Engine και η [Godot](#) επιτρέπουν την ενσωμάτωση animation σε πραγματικό χρόνο, προσφέροντας διαδραστικές δυνατότητες.

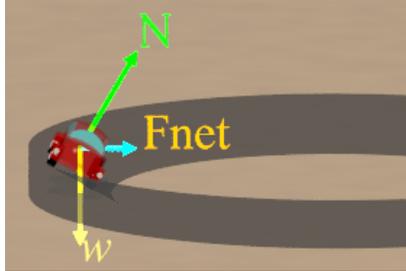
Προσεγγίσεις Animation

Υπάρχουν διάφορες προσεγγίσεις στο animation, που καλύπτουν διαφορετικές ανάγκες:

Το keyframe animation προσφέρει πλήρη έλεγχο, καθώς ο animator ορίζει κρίσιμες στιγμές (καρέ-κλειδιά) και ο υπολογιστής δημιουργεί τα ενδιάμεσα καρέ μέσω παρεμβολής.

Το διαδικασιακό animation (procedural animation) βασίζεται σε αλγόριθμους για τη δημιουργία κινήσεων σε πραγματικό χρόνο, βασισμένη συνήθως σε ad-hoc λύσεις που δίνουν όμως καλά αποτελέσματα.

Το motion capture (MoCap) καταγράφει την πραγματική κίνηση ατόμων ή αντικειμένων και τη μεταφέρει σε ψηφιακά μοντέλα, προσφέροντας ρεαλισμό.

Το animation βασισμένο στη φυσική χρησιμοποιεί φυσικούς νόμους για την προσομοίωση ρεαλιστικών κινήσεων, όπως οι συγκρούσεις και οι πτώσεις.

Μέθοδοι Ελέγχου Animation

Οι μέθοδοι ελέγχου animation έχουν σχεδιαστεί για να διευκολύνουν τους animators, καθώς είναι πρακτικά αδύνατο να οριστούν όλες οι μεταβλητές κίνησης για κάθε καρέ. Οι τεχνικές περιλαμβάνουν:

- Άκαμπτου σώματος: Χρήση αντικειμένων που δεν παραμορφώνονται.
- Αρθρωτή: Διαχείριση κινήσεων μέσω σκελετών.
- Παραμορφώσιμων μοντέλων: Αντιμετώπιση των παραμορφώσεων με τεχνικές skinning.
- Συστήματα σωματιδίων: Χρήση για τη δημιουργία φυσικών εφέ, όπως καπνός ή φωτιά.

Οι τεχνικές αυτές βασίζονται σε χαμηλού επιπέδου μηχανισμούς όπως η παρεμβολή, η ανίχνευση σύγκρουσης και το motion blur, και συνδυάζονται για να παράγουν κινήσεις που είναι φυσικές και πειστικές.

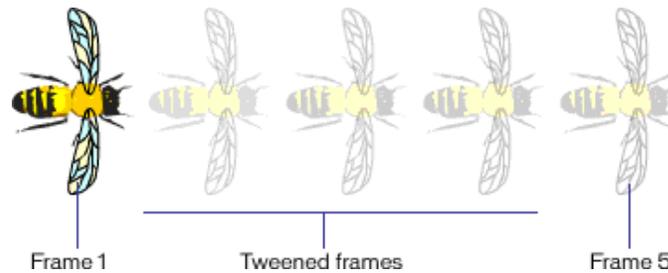
Ελέγχοντας το Animation

Το animation βασίζεται στη χρήση μηχανισμών ελέγχου που επιτρέπουν την αποδοτική διαχείριση κινήσεων, χωρίς να απαιτείται η επαναμοντελοποίηση όλης της γεωμετρίας σε κάθε καρέ. Για παράδειγμα, στις ιεραρχικά κατασκευασμένες δομές χαρακτήρων, η πόζα καθορίζεται από τις γωνίες των αρθρώσεων (οστά), οι οποίες λειτουργούν ως βασικοί παράγοντες χαμηλού επιπέδου ελέγχου. Οι απλές αυτές παράμετροι, όπως οι γωνίες, μπορούν να μεταφραστούν σε πιο σύνθετες κινήσεις, όπως ένα χαμόγελο ή μια

συγκεκριμένη έκφραση. Το σύστημα rigging είναι ζωτικής σημασίας, καθώς προσθέτει σκελετούς και μηχανισμούς ελέγχου στο πλέγμα του χαρακτήρα, επιτρέποντας την κίνηση και τη διαμόρφωση πόζας.

Καρέ-Κλειδιά και Tweening

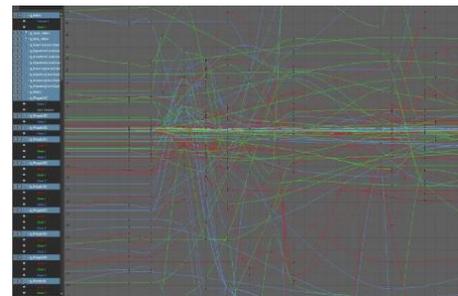
Μια από τις βασικές τεχνικές στο animation είναι η χρήση καρέ-κλειδιών (keyframes) και tweening. Ένα καρέ-κλειδί ορίζει μια σημαντική στάση ή θέση της κινούμενης γεωμετρίας ή

εικόνας, και τα ενδιάμεσα καρέ δημιουργούνται μέσω παρεμβολής. Αυτή η μέθοδος μειώνει τον φόρτο εργασίας, καθώς δεν απαιτείται σχεδιασμός του κάθε καρέ ξεχωριστά. Παραδοσιακά, τα περισσότερα animations βασίζονταν στο tweening, που παράγει ενδιάμεσες στάσεις για ομαλή μετάβαση μεταξύ των καρέ-κλειδιών.

Παρεμβολή στο Animation

Στο animation, τα καρέ-κλειδιά μπορεί να περιέχουν δεδομένα κορυφής της γεωμετρίας ή παραμέτρους υψηλότερου επιπέδου, όπως μετασχηματισμούς θέσης και περιστροφής. Η παρεμβολή γίνεται χρησιμοποιώντας διάφορες μεθόδους, όπως γραμμική (linear interpolation) ή spline παρεμβολή. Η γραμμική μέθοδος είναι απλή αλλά συχνά αδυνατεί να αποδώσει φυσικές κινήσεις. Για πιο ακριβείς και ρεαλιστικές κινήσεις, χρησιμοποιούνται καμπύλες υψηλότερης τάξης, όπως οι καμπύλες Bézier, που εξασφαλίζουν ομαλές τροχιές και λιγότερα σημεία ελέγχου.

Γιατί Χρησιμοποιούμε Tweening και Καρέ-Κλειδιά;

Η χρήση καρέ-κλειδιών και παρεμβολών είναι απαραίτητη για τη μείωση των δεδομένων που απαιτούνται για την αποθήκευση αλλά και για την μεταφορά των animation. Ένα

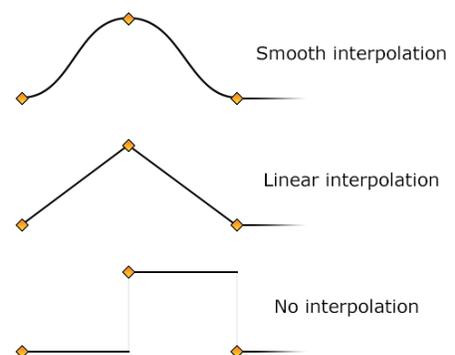
animation που εκτελείται με ρυθμό 60 καρέ ανά δευτερόλεπτο μπορεί να καταναλώνει τεράστιο χώρο αποθήκευσης, ειδικά αν αφορά χαρακτήρες με πολλές αρθρώσεις. Για έναν χαρακτήρα με 200 οστά, η αποθήκευση κάθε καρέ θα απαιτούσε περίπου 0.5MB ανά δευτερόλεπτο. Παλιότερα, οι κονσόλες είχαν περιορισμένη μνήμη (32-64MB), γεγονός που έκανε το σύστημα animation να καταλαμβάνει μεγάλο ποσοστό των διαθέσιμων πόρων. Με τη χρήση καρέ-κλειδιών και tweening, μειώνεται η αποθήκευση, ενώ διατηρείται η ομαλότητα και η ακρίβεια της κίνησης.

Καρέ-Κλειδιά

Τα καρέ-κλειδιά (keyframes) αποτελούν βασικό στοιχείο στο animation, καθώς ορίζουν τις σημαντικές στάσεις ή στιγμές μιας κίνησης. Αντί να αποθηκεύεται κάθε καρέ, αποθηκεύονται μόνο τα κρίσιμα καρέ, και τα ενδιάμεσα δημιουργούνται μέσω παρεμβολής (inbetweening ή tweening). Αυτή η προσέγγιση μειώνει την απαιτούμενη αποθήκευση και παράλληλα διατηρεί την ομαλότητα της κίνησης. Επιπλέον, διαφορετικοί τύποι κινήσεων απαιτούν διαφορετικούς ρυθμούς: μια αργή κίνηση, όπως ο ύπνος, απαιτεί χαμηλό ρυθμό καρέ, ενώ μια γρήγορη κίνηση, όπως το τρέξιμο, χρειάζεται υψηλότερο. Η προσεκτική επιλογή του ρυθμού είναι κρίσιμη για την επίτευξη ενός ρεαλιστικού αποτελέσματος.

Παρεμβολή Υψηλότερης Τάξης

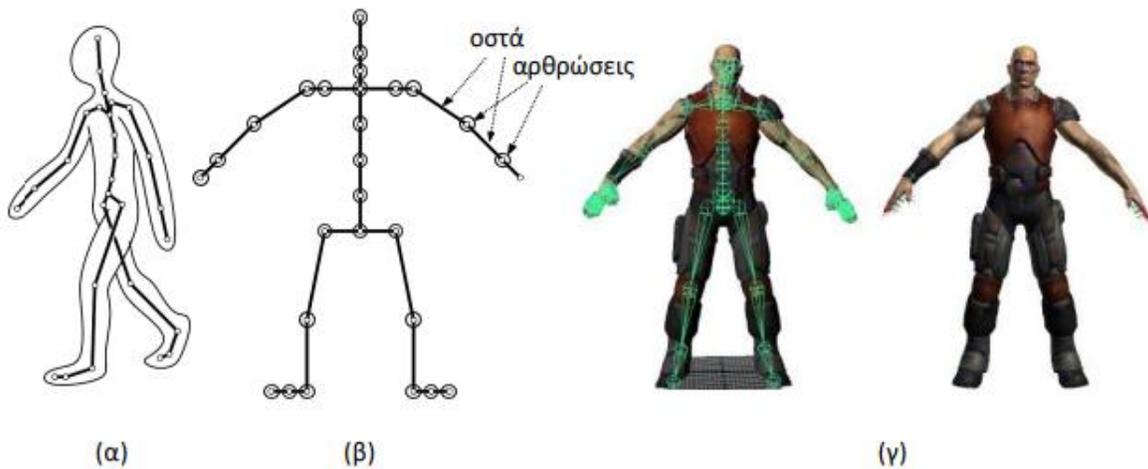
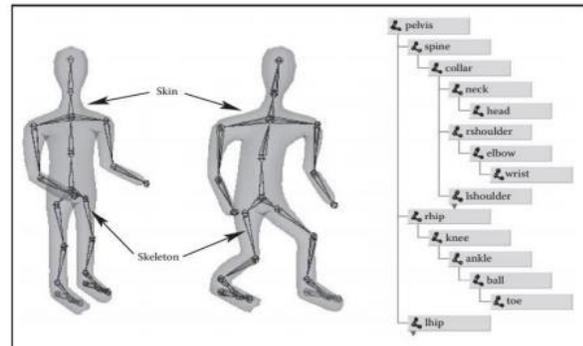
Η παραδοσιακή γραμμική παρεμβολή που χρησιμοποιείται στο tweening είναι συχνά ανεπαρκής για να αποδώσει φυσικές κινήσεις. Οι κινήσεις στη φύση δεν είναι απολύτως γραμμικές αλλά ακολουθούν καμπυλωτές τροχιές. Για να επιτευχθεί ρεαλιστική κίνηση, απαιτούνται πολλά μικρά τμήματα, κάτι που αυξάνει τα καρέ-κλειδιά. Ωστόσο, μια καλύτερη λύση είναι η χρήση καμπυλών υψηλότερης τάξης, όπως οι καμπύλες Bézier. Αυτές επιτρέπουν την προσέγγιση των φυσικών κινήσεων με λιγότερα τμήματα και σημεία ελέγχου. Οι Bézier καμπύλες δημιουργούν ομαλές και φυσικές τροχιές, μειώνοντας τον φόρτο εργασίας και βελτιώνοντας την ποιότητα του animation.

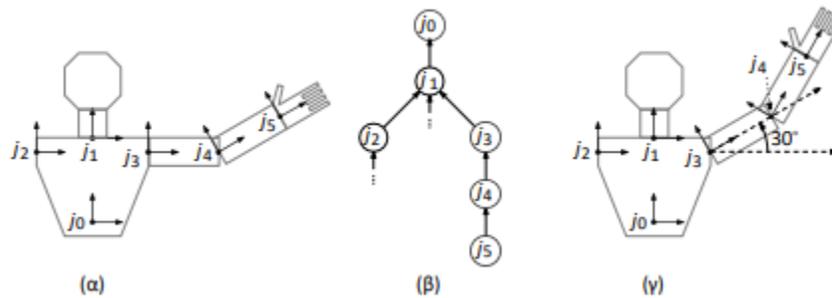
Αρθρωτό Animation

Σκελετοί και Ένδυση

Το rigging είναι η διαδικασία δημιουργίας του σκελετού ενός χαρακτήρα, που περιλαμβάνει οστά και αρθρώσεις. Κάθε άρθρωση λειτουργεί ως σημείο περιστροφής, επιτρέποντας, με παρεμβολή, την κίνηση διαφορετικών μερών του χαρακτήρα. Ο σκελετός λειτουργεί ως ιεραρχία, με τις αρθρώσεις να σχετίζονται μεταξύ τους ως γονείς και παιδιά. Για παράδειγμα, όταν ο ώμος περιστρέφεται, οι κινήσεις μεταδίδονται και στους βραχίονες και τα χέρια, καθώς αποτελούν "παιδιά" αυτής της άρθρωσης. Στις παρακάτω εικόνες βλέπουμε τα οστά και τις αρθρώσεις ενός σκελετού (εικόνες (α), (β)) και την αρχική του πόζα (εικόνα (γ)).

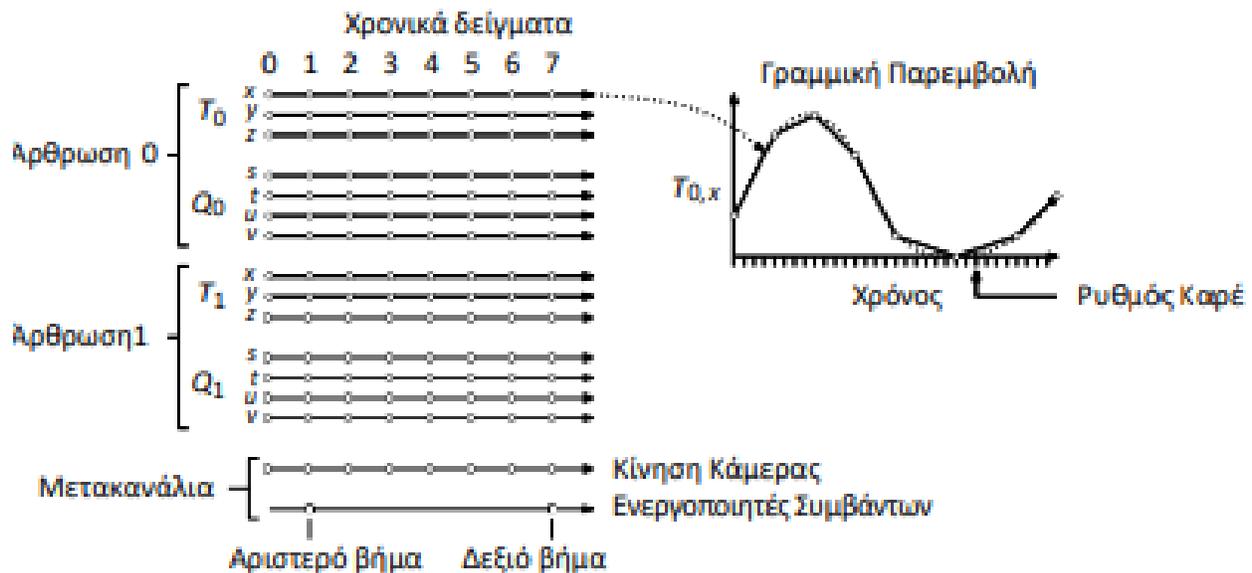
Η κίνηση στο animation συχνά περιγράφεται ως διάδοση μετασχηματισμών, όπου η κίνηση σε μια άρθρωση (γονέα) επηρεάζει όλες τις επόμενες αρθρώσεις (παιδιά) στη ιεραρχία του σκελετού. Για παράδειγμα, σε μια σκηνή όπου ένας χαρακτήρας κάνει το χαιρετισμός της βασίλισσας, η κίνηση ξεκινά από τον ώμο (j_3) που περιστρέφει ολόκληρο το μπράτσο, συνεχίζεται στον αγκώνα (j_4) που περιστρέφει το αντιβράχιο και καταλήγει στον καρπό (j_5) για τη λεπτομερή κίνηση του χεριού. Αυτή η ιεραρχική δομή βασίζεται στη σχέση "γονέα-παιδιού" των αρθρώσεων. Στη συγκεκριμένη σχέση, η περιστροφή του γονέα επηρεάζει το παιδί (π.χ., η κίνηση του ώμου επηρεάζει τον αγκώνα και τον καρπό), αλλά η περιστροφή του παιδιού δεν επηρεάζει τον γονέα, όπως φαίνεται και από τις παρακάτω εικόνες.

Για τη φυσική κίνηση, κάθε άρθρωση έχει συγκεκριμένους βαθμούς ελευθερίας (Degrees of Freedom – DoF), οι οποίοι καθορίζουν το πόσο και σε ποιες κατευθύνσεις μπορεί να κινηθεί. Για παράδειγμα, το γόνατο έχει έναν βαθμό ελευθερίας (κάμψη/έκταση), ενώ το πόδι έχει δύο (κάμψη και περιστροφή). Οι περιορισμοί αυτοί εξασφαλίζουν ότι η κίνηση παραμένει ρεαλιστική, αποφεύγοντας αφύσικες πόζες ή υπερβολικές περιστροφές. Κάθε άρθρωση μπορεί να έχει προκαθορισμένα όρια περιστροφής (π.χ., φ_1 και φ_2), ανάλογα με την ανατομία του χαρακτήρα.

Η κινηματική των χαρακτήρων αναλύεται σε δύο κύριες κατηγορίες:

1. **Μπροστική Κινηματική (Forward Kinematics):** Σε αυτή τη μέθοδο, η θέση των αρθρώσεων καθορίζεται άμεσα από τον animator, ο οποίος ορίζει τις γωνίες και τους μετασχηματισμούς για κάθε άρθρωση. Είναι απλούστερη και πιο ελεγχόμενη, αλλά λιγότερο ευέλικτη όταν απαιτούνται δυναμικές ή πολύπλοκες κινήσεις.
2. **Αντίστροφη Κινηματική (Inverse Kinematics):** Εδώ, ο animator καθορίζει την τελική θέση που πρέπει να φτάσει ένα άκρο (π.χ., το χέρι να πιάσει ένα αντικείμενο), και το σύστημα υπολογίζει τις απαραίτητες κινήσεις για τις αρθρώσεις ώστε να επιτευχθεί αυτός ο στόχος. Είναι πιο σύνθετη μαθηματικά, αλλά εξαιρετικά χρήσιμη για ρεαλιστικές κινήσεις, όπως το περπάτημα σε ανώμαλο έδαφος.

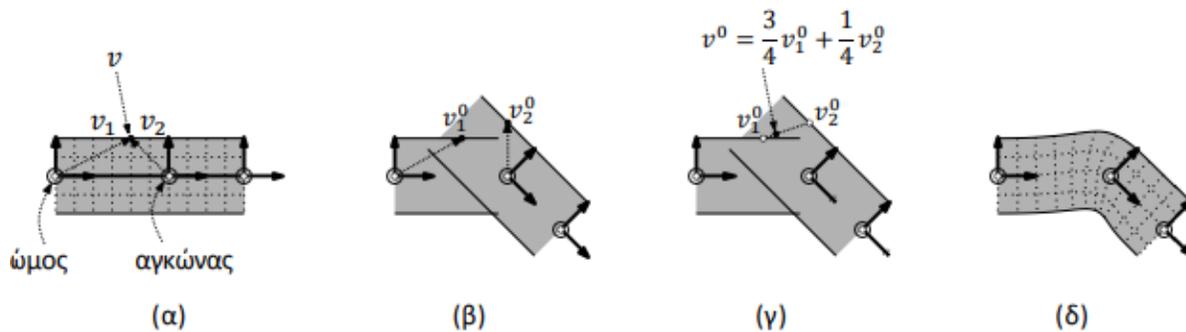
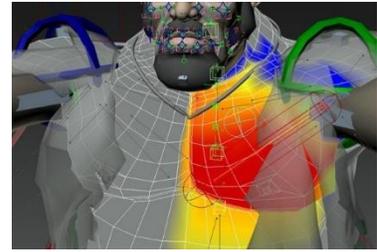
Η αναπαράσταση δεδομένων animation περιλαμβάνει τη θέση και την περιστροφή των αρθρώσεων στο χρόνο. Η θέση εκφράζεται μέσω μεταφοράς (T), ενώ η περιστροφή συχνά αποθηκεύεται ως quaternion (Q), που επιτρέπει ομαλές και σταθερές περιστροφές χωρίς προβλήματα όπως το gimbal lock. Η παρεμβολή μεταξύ καρέ-κλειδιών γίνεται με διαφορετικές μεθόδους ανάλογα με την περίπτωση: συνήθως κυβική παρεμβολή για τις θέσεις και σφαιρική παρεμβολή (spherical interpolation) για τις περιστροφές. Αυτή η προσέγγιση εξασφαλίζει ομαλές κινήσεις και φυσική ροή κατά τη διάρκεια του animation.

Συνολικά, οι τεχνικές αυτές παρέχουν στον animator την απαραίτητη ακρίβεια και ευελιξία για τη δημιουργία ρεαλιστικών και φυσικών κινήσεων, είτε μέσω χειροκίνητου ελέγχου είτε μέσω αυτόματων υπολογισμών από το σύστημα.

Ένδυση (Skinning)

Η διαδικασία του skinning αφορά τη σύνδεση του πλέγματος του χαρακτήρα με τον σκελετό που έχει δημιουργηθεί μέσω του rigging. Το πλέγμα (mesh) είναι η εξωτερική δομή του χαρακτήρα, δηλαδή αυτό που βλέπει ο χρήστης. Όταν ο σκελετός κινείται, το πλέγμα ακολουθεί, προσομοιώνοντας τη φυσική κίνηση του σώματος. Αυτή η σύνδεση γίνεται μέσω βαρών (weights) που καθορίζουν πόσο επηρεάζεται κάθε κορυφή του πλέγματος από τις αρθρώσεις του σκελετού. Για παράδειγμα, μια κορυφή κοντά στον αγκώνα μπορεί να επηρεάζεται από τον ώμο και τον αγκώνα με διαφορετικά ποσοστά.

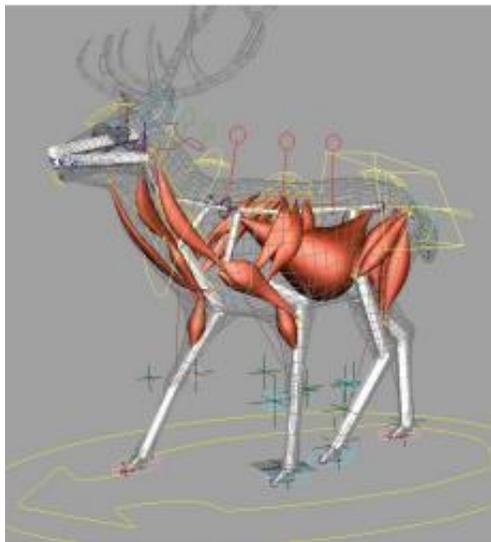
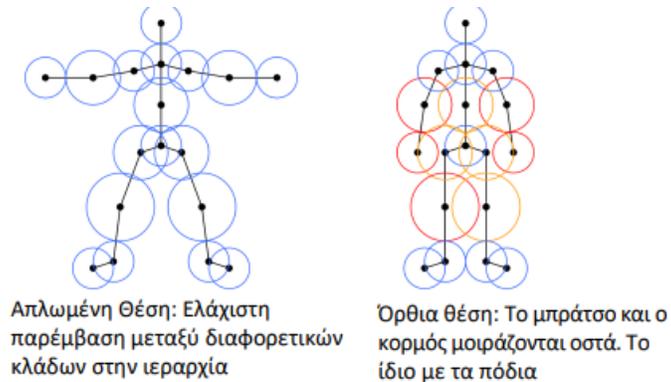
Κατά την υλοποίηση του skinning, εμφανίζονται συχνά προβλήματα, όπως ραγίσματα (cracking) και παραμορφώσεις. Τα ραγίσματα εμφανίζονται όταν οι κορυφές συνδέονται με την κίνηση μόνο μία άρθρωσης και δεν ακολουθούν ομαλά την κίνηση του σκελετού, δημιουργώντας "σπασίματα" στο πλέγμα. Οι παραμορφώσεις είναι αποτέλεσμα της κίνησης των αρθρώσεων, που μπορεί να προκαλέσουν αφύσικο τέντωμα ή συμπίεση των περιοχών γύρω από αυτές. Αυτά τα προβλήματα αντιμετωπίζονται με την προσεκτική ρύθμιση των βαρών και τη χρήση τεχνικών ανάμειξης.

Η ανάμειξη με βάρη (weight blending) είναι μια λύση στα προβλήματα του skinning. Αντί κάθε κορυφή να επηρεάζεται από μία μόνο άρθρωση, επηρεάζεται από πολλές αρθρώσεις με διαφορετικά ποσοστά βάρους. Για παράδειγμα, μια κορυφή στο μπράτσο μπορεί να επηρεάζεται 70% από τον ώμο και 30% από τον αγκώνα. Αυτό δημιουργεί ομαλότερες μεταβάσεις και φυσικότερη κίνηση. Τα βάρη μπορούν να εκχωρηθούν είτε χειροκίνητα, είτε αυτόματα μέσω αλγορίθμων. Στις αυτόματες μεθόδους περιλαμβάνονται οι εξής:

- **Κοντινότεροι γείτονες (Nearest Neighbors):** Υπολογίζονται οι αποστάσεις των κορυφών από τις αρθρώσεις, και τα βάρη εκχωρούνται αναλογικά.
- **Περίβλημα (Envelope):** Καθορίζονται περιοχές επιρροής για κάθε άρθρωση, όπου οι κορυφές που βρίσκονται εντός του περιβλήματος λαμβάνουν βάρη.

Ας δούμε για παράδειγμα, την πόζα ηρεμίας, στην οποία τα οστά θα πρέπει αρχικά να είναι τοποθετημένα όσο πιο μακριά γίνονται, έτσι ώστε να έχουμε την ελάχιστη παρέμβαση, όπως φαίνεται από την παρακάτω εικόνα.

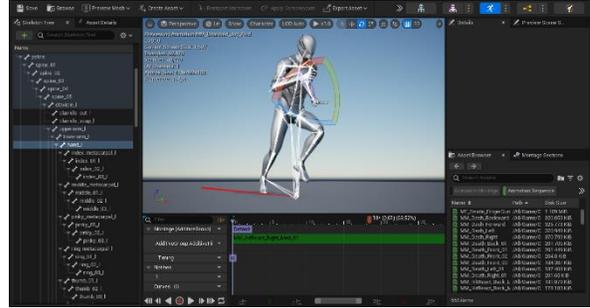
Ένα άλλο στοιχείο που βελτιώνει τη διαδικασία του skinning είναι η αυτόματη ένδυση (automatic rigging). Η αυτόματη ένδυση είναι μια τεχνική που χρησιμοποιεί αλγόριθμους για να δημιουργήσει τη σύνδεση μεταξύ του σκελετού και του πλέγματος με ελάχιστη παρέμβαση από τον animator. Αυτό περιλαμβάνει και τον υπολογισμό των βαρών για κάθε κορυφή και τη ρύθμιση των παραμέτρων που εξασφαλίζουν ομαλή κίνηση. Οι αλγόριθμοι που χρησιμοποιούνται, όπως αυτοί που παρουσιάστηκαν στο SIGGRAPH 2007 από τους Ilya Baran και Jovan Popovic, έχουν επιταχύνει σημαντικά τη διαδικασία παραγωγής χαρακτήρων. Στην διπλανή εικόνα βλέπουμε μορφή καλλιτεχνικής

ένδυσης, με μυς και άλλες προσθήκες.

Ανάμειξη Animation

Η ανάμειξη animation (animation blending) αναφέρεται στη διαδικασία συνδυασμού δύο ή περισσότερων κινήσεων για τη δημιουργία ενός νέου, ομαλού αποτελέσματος. Για παράδειγμα, ένας χαρακτήρας μπορεί να περπατά ενώ ταυτόχρονα κινεί τα χέρια του για να κρατά ένα αντικείμενο. Αντί να δημιουργηθεί ένα ξεχωριστό animation για κάθε δυνατή

περίπτωση, η ανάμειξη επιτρέπει την ταυτόχρονη χρήση διαφορετικών animation, μειώνοντας τον χρόνο ανάπτυξης και αυξάνοντας τη δυναμικότητα των κινήσεων.

Εκτέλεση Animation και Διαχείριση Χρόνου

Στα βιντεοπαιχνίδια, η εκτέλεση των animation βασίζεται, ουσιαστικά, στη διαχείριση δύο διαφορετικών εννοιών του χρόνου:

- **Καθολικός Χρόνος (Global Time):** Είναι ο χρόνος του παιχνιδιού, που λειτουργεί ως η βάση για όλα τα animation.
- **Τοπικός Χρόνος (Local Time):** Κάθε animation αποθηκεύεται σε τοπικό χρόνο, με την εκκίνηση του animation να ξεκινά από το 0. Η μετατροπή από καθολικό σε τοπικό χρόνο εξαρτάται από τη σχετική ταχύτητα, η οποία καθορίζεται από τον λόγο μεταξύ αυτών των δύο χρονικών εννοιών. Αυτή η προσέγγιση διασφαλίζει ότι τα animation μπορούν να συγχρονιστούν ή να τροποποιηθούν δυναμικά κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού.

•

Ανάμειξη Animation

Η γραμμική παρεμβολή (LERP) είναι η πιο βασική τεχνική ανάμειξης animation. Συνδυάζει δύο animation (A και B) με βάση έναν βαθμωτό παράγοντα $LERP(A, B, i) = i \cdot A + (1 - i) \cdot B$

Το LERP εφαρμόζεται εύκολα στις μεταφορές (position), την κλίμακα (scale) και τη διάτμηση (shear), καθώς αυτά τα στοιχεία μπορούν να παρεμβληθούν γραμμικά σε κάθε συνιστώσα τους. Ωστόσο, για τις περιστροφές, η γραμμική ανάμειξη μπορεί να προκαλέσει αφύσικες παραμορφώσεις λόγω των γεωμετρικών ιδιοτήτων των περιστροφών.

Διαδικασιακό Animation (Procedural Animation)

Το διαδικασιακό animation δημιουργείται σε πραγματικό χρόνο μέσω υπολογιστικών διαδικασιών. Αυτό σημαίνει ότι δεν αποθηκεύονται στατικά δεδομένα κινήσεων (π.χ., κάρτες-κλειδιά), αλλά η κίνηση υπολογίζεται επί τόπου. Οι μαθηματικοί τύποι, οι φυσικοί κανόνες και οι αλγόριθμοι λειτουργούν ως οδηγίες για την παραγωγή κίνησης. Για παράδειγμα, ένα animation μπορεί να βασίζεται σε φυσικούς νόμους, όπως η βαρύτητα ή οι συγκρούσεις ή και σε αλγοριθμικές τεχνικές, όπως τα συστήματα σωματιδίων, με χρήση για τη δημιουργία δυναμικών εφέ (π.χ., καπνός, φωτιά).

Τύποι Διαδικασιακού Animation

Το διαδικασιακό animation αν και θα μπορούσαν να συμπεριλάβουν τους παρακάτω τύπους, συνήθως αναφέρονται στην προσέγγιση του 3.

1. **Animation Βασισμένο στη Φυσική:** Οι κινήσεις δημιουργούνται μέσω προσομοιώσεων φυσικών φαινομένων, όπως η βαρύτητα, η ορμή και η τριβή. Για παράδειγμα, το σώμα ενός χαρακτήρα μπορεί να αντιδράσει ρεαλιστικά κατά την πτώση ή τη σύγκρουση (ragdoll physics).
2. **Αντίστροφη Κινηματική (Inverse Kinematics):** Χρησιμοποιείται για την τοποθέτηση μερών του σώματος σε συγκεκριμένες θέσεις. Για παράδειγμα, τα πόδια ενός χαρακτήρα μπορούν να προσαρμοστούν αυτόματα σε ανώμαλο έδαφος.
3. **Αλγοριθμικά Animation:** Προσαρμόζουν την κίνηση ενός χαρακτήρα με βάση εξωτερικές παραμέτρους. Για παράδειγμα, η κίνηση ενός πλήθους ανθρώπων μπορεί να δημιουργηθεί με τη χρήση αλγορίθμων που λαμβάνουν υπόψη την κατεύθυνση, την ταχύτητα και την αποφυγή συγκρούσεων.

Επίσης, τα συστήματα σωματιδίων είναι η μεγαλύτερη κλάση τέτοιου τύπου animation και σημαντικό είναι να αναφερθεί και το σκελετικό animation και animation άκαμπτων σωμάτων, το οποίο επίσης μπορεί να γίνει διαδικασιακά.

Προβλήματα και Περιορισμοί

- **Απόδοση:** Οι υπολογισμοί πραγματικού χρόνου μπορεί να έχουν σημαντικά μεγάλο κόστος.
- **Μη προβλεψιμότητα:** Επειδή η κίνηση δημιουργείται δυναμικά, είναι πιο δύσκολο να προβλεφθεί το τελικό αποτέλεσμα, κάτι που μπορεί να επηρεάσει τον σχεδιασμό του παιχνιδιού.

- **Πολυπλοκότητα:** Απαιτεί προηγμένες γνώσεις μαθηματικών και φυσικής για τη σωστή εφαρμογή των αλγορίθμων.

Σύλληψη Κίνησης (Motion Capture, MoCap)

Η σύλληψη κίνησης περιλαμβάνει την καταγραφή των κινήσεων ενός πραγματικού ατόμου ή αντικειμένου μέσω εξειδικευμένου εξοπλισμού. Αυτά τα δεδομένα μετατρέπονται στη συνέχεια σε μορφή που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον έλεγχο ψηφιακών χαρακτήρων ή αντικειμένων. Η τεχνική αυτή χρησιμοποιείται για να αποδώσει ρεαλιστικές κινήσεις σε ταινίες, βιντεοπαιχνίδια, και εικονική πραγματικότητα.

Εφαρμογές και Χαρακτηριστικά

Κινηματογράφος και Τηλεόραση: Χρησιμοποιείται για τη δημιουργία ρεαλιστικών κινήσεων χαρακτήρων σε ταινίες όπως το [Avatar](#) ή το [The Lord of the Rings](#), όπου οι ηθοποιοί ενσαρκώνουν ψηφιακά πλάσματα.

Βιντεοπαιχνίδια: Χρησιμοποιείται ευρέως σε παιχνίδια όπως το [The Last of Us](#), το [Uncharted](#) ή το [LA Noire](#) για τη δημιουργία λεπτομερών κινήσεων σώματος και εκφράσεων προσώπου.

Εικονική Πραγματικότητα (VR): Οι κινήσεις του χρήστη καταγράφονται σε πραγματικό χρόνο και μεταφέρονται σε ψηφιακούς χαρακτήρες, ενισχύοντας την αίσθηση παρουσίας.

Ανάλυση Κίνησης και Επιστήμη: Χρησιμοποιείται στην ιατρική για τη μελέτη της ανθρώπινης κίνησης, καθώς και στον αθλητισμό για τη βελτίωση της απόδοσης των αθλητών.

Κόστος: Υπάρχουν ορισμένα μειονεκτήματα, όπως ότι το κόστος εξειδικευμένου εξοπλισμού και προσωπικού είναι αρκετά μεγάλο αλλά και ότι ορισμένες κινήσεις είναι δύσκολο ή αδύνατο να συλληφθούν. Από την άλλη, υπάρχουν και πλεονεκτήματα, με σημαντικότερα από αυτά ότι η πολυπλοκότητα της κίνησης δεν αποτελεί πρόβλημα αλλά και ότι ο animator απλά έχει ως στόχο την βελτιστοποίηση του αποτελέσματος.

Τέλος, σημαντικό είναι να αναφέρουμε ότι πολύπλοκες κινήσεις και ρεαλιστικές φυσικές αλληλεπιδράσεις όπως δευτερεύουσες κινήσεις, βάρος και αλληλεπίδραση δυνάμεων μπορούν εύκολα να αναδημιουργηθούν με ακριβή τρόπο.

Τεχνικές

Οπτική Παρακολούθηση (Optical Tracking):

- **Παθητικοί Δείκτες (Passive Markers):** Χρησιμοποιούνται ανακλαστικά υλικά που παρακολουθούνται από κάμερες υπερύθρων.
- **Ενεργοί Δείκτες (Active Markers):** Χρησιμοποιούνται LED που εκπέμπουν φως, και οι κινήσεις τους ανιχνεύονται από κάμερες.
- **Χωρίς Δείκτες (Markerless):** Αντί για δείκτες, χρησιμοποιούνται κάμερες και αλγόριθμοι όρασης υπολογιστών για να ανιχνεύσουν την κίνηση του σώματος. Αυτή η μέθοδος είναι λιγότερο ακριβής αλλά πιο ευέλικτη.

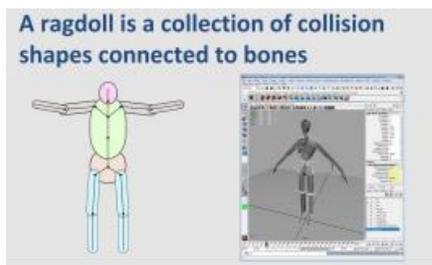
Αδρανειακή Παρακολούθηση (Inertial Tracking):

Βασίζεται σε αισθητήρες (όπως επιταχυνσιόμετρα και γυροσκόπια) που φοριούνται από το άτομο και καταγράφουν τις κινήσεις. Είναι κατάλληλη για περιβάλλοντα χωρίς οπτική πρόσβαση, αλλά μπορεί να έχει σφάλματα συσσώρευσης.

Animation Βασισμένο στη Φυσική

Το animation βασισμένο στη φυσική αποτελεί μία προσέγγιση που χρησιμοποιεί μηχανές φυσικής για τη δημιουργία ρεαλιστικών και δυναμικών κινήσεων. Σε αυτή την τεχνική, οι κινήσεις προκύπτουν από προσομοιώσεις φυσικών φαινομένων, όπως οι δυνάμεις της βαρύτητας, η ορμή και οι συγκρούσεις, και όχι από προκαθορισμένα καρέ-κλειδιά. Η τεχνική αυτή είναι ιδιαίτερα δημοφιλής σε βιντεοπαιχνίδια και εφαρμογές όπου απαιτούνται δυναμικές αντιδράσεις σε πραγματικό χρόνο. Αναλυτικότερα, το έχουμε συναντήσει στις μηχανές φυσικής.

Ragdoll Φυσική

Η **ragdoll φυσική**, ή θα μπορούσαμε να πούμε αλλιώς κούκλα από κουρέλι, είναι μια ειδική εφαρμογή του animation βασισμένου στη φυσική. Σε αυτή την προσέγγιση, το σώμα του χαρακτήρα μοντελοποιείται ως ένα σύστημα διασυνδεδεμένων άκαμπτων σωμάτων, τα

οποία συνδέονται μέσω αρθρώσεων. Οι κινήσεις του σώματος προκύπτουν από τη φυσική προσομοίωση, και όχι από προκαθορισμένες κινήσεις.

Εφαρμογές της Ragdoll Φυσικής συναντάμε στα εξής:

1. **Ρεαλιστικοί Θάνατοι Χαρακτήρων:** Όταν ένας χαρακτήρας χάνει τη ζωή του στο παιχνίδι, το σώμα του πέφτει και αντιδρά στις δυνάμεις του περιβάλλοντος με ρεαλιστικό τρόπο. Αντί για μια προ-αποδιδόμενη κίνηση, η φυσική μηχανή υπολογίζει τη θέση κάθε μέλους με βάση τη βαρύτητα, τις συγκρούσεις με αντικείμενα, και άλλες δυνάμεις.
2. **Δυναμικές Αντιδράσεις σε Δυνάμεις και Συγκρούσεις:** Όταν ένας χαρακτήρας συγκρούεται με αντικείμενα ή δέχεται δυνάμεις (π.χ., έκρηξη, σπρώξιμο), το σώμα του αντιδρά δυναμικά και ρεαλιστικά, χωρίς να χρειάζεται προγραμματισμένες κινήσεις.

Λεπτομέρειες Υλοποίησης μπορούμε να δούμε στα εξής:

1. **Καθορισμός Φυσικών Περιορισμών:** Κάθε άρθρωση στο σώμα (π.χ., ώμοι, αγκώνες, γόνατα) έχει φυσικούς περιορισμούς που εξασφαλίζουν ότι οι κινήσεις δεν είναι αφύσικες. Για παράδειγμα, το γόνατο μπορεί να κάμπτεται μόνο προς μία κατεύθυνση, ενώ οι ώμοι έχουν μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων.
2. **Ενσωμάτωση στη Μηχανή Φυσικής:** Οι μηχανές φυσικής, όπως η Havok, η PhysX ή η Bullet, χρησιμοποιούνται για την προσομοίωση δυνάμεων και συγκρούσεων. Αυτές οι μηχανές διαχειρίζονται τη συμπεριφορά των άκαμπτων σωμάτων και εξασφαλίζουν ρεαλιστική αλληλεπίδραση με το περιβάλλον.

Μικρή και Γρήγορη Σύγκριση Τεχνικών Animation

Κάθε τεχνική animation έχει τα δικά της πλεονεκτήματα και περιορισμούς, ανάλογα με το πλαίσιο και τις ανάγκες:

1. **Καρέ-Κλειδί Animation:** Προσφέρει απόλυτη ακρίβεια και έλεγχο, καθώς κάθε καρέ σχεδιάζεται χειροκίνητα.
2. **Σκελετικό Animation:** Είναι ευέλικτο και επιτρέπει την επαναχρησιμοποίηση κινήσεων. Τα rigged μοντέλα μπορούν να προσαρμοστούν εύκολα σε διαφορετικά σενάρια.
3. **Διαδικασιακό και Βασισμένο στη Φυσική Animation:** Είναι δυναμικό και προσαρμόζεται σε πραγματικό χρόνο στις αλλαγές του περιβάλλοντος. Ιδανικό για προσομοιώσεις και τυχαίες αλληλεπιδράσεις.

4. **Σύλληψη Κίνησης (Motion Capture):** Παρέχει ρεαλισμό και λεπτομέρεια στις κινήσεις, καθώς βασίζεται στην καταγραφή πραγματικών ανθρώπων.

Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα βιντεοπαιχνιδιών που έχουν χρησιμοποιήσει διαφορετικές τεχνικές animation:

Cyberpunk 2077 (2022) – AI για την παραγωγή εκφράσεων του προσώπου

Rainworld (2017) – Διαδικασιακό animation των χαρακτήρων

LA Noire (2011) – MoCap στο πρόσωπο